

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะความสามารถในการรับส่งลูกฟุตบอล ในกีฬาฟุตซอลโดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

The development of learning achievement and football receiving passing ability in futsal using the active learning of grade 6 students

วรปรัชญ์ หวังกลาง (Vorapad Wangklang)¹ จันท์ ดิยะวงศ์ (Jun Tiyawong)²

Received: November 8, 2024

Revised: January 11, 2025

Accepted: January 18, 2025

* Corresponding author, Email: vorapad.wang7@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนซึ่งได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยเปรียบเทียบ 2 ลักษณะ คือ ก่อนเรียน กับหลังเรียน 2) เปรียบเทียบความสามารถในการรับส่งลูกฟุตบอลในกีฬาฟุตซอล กับเกณฑ์ 75 % รูปแบบการวิจัยเป็นแบบ One group pre-test post-test กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านขามเฒ่า อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 12 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) จากประชากร จำนวน 34 คน ที่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านไผ่ อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 22 คน และจากโรงเรียน บ้านขามเฒ่า อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการรับส่งลูกฟุตบอลในกีฬาฟุตซอล โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก ซึ่งผลการตรวจสอบคุณภาพมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.69$, S.D. = 0.45)

2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 ถึง 1.00 มีค่าความยาก (P) ตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.77 มีค่าอำนาจจำแนก (B) ตั้งแต่ 0.41 ถึง 0.77 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.86 3) แบบประเมินความสามารถในการรับส่งลูกฟุตบอลในกีฬาฟุตซอล มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.69$, S.D. = 0.45) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.78 ค่าสถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติทดสอบ t (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. คะแนนความสามารถในการรับส่งลูกฟุตบอลในกีฬาฟุตซอล สูงกว่าเกณฑ์ 75 % อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

¹ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

วิทยาลัยนครราชสีมา

M.Ed. Student, Nakornratchasima College

² อาจารย์ประจำ, วิทยาลัยนครราชสีมา

Lecture, Nakornratchasima College

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้เชิงรุก, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ความสามารถในการรับส่งลูกฟุตบอลในกีฬาฟุตซอล

Abstract

This research aimed to 1) compare the learning achievement in active learning management before and after learning and between before and after learning criterion; 2) compare the ability to receive and pass the football in futsal with the 75% criterion. The research model was a One group pre-test post-test. The sample group used in the research was 12 Grade 6 students, Ban Kham Thao School, Non Sung district, Nakhon Ratchasima province, Semester 2, Academic Year 2023, by Cluster random sampling from a population of 34 students who were Grade 6 students, Semester 2, Academic Year 2023, Ban Phai School 22 people, and Ban Kham Thao School 12 people, Non Sung District, Nakhon Ratchasima Province. Research Instruments were 1) active learning management In receiving passing football in futsal with the assessment of suitability $\bar{X}=4.69$, S.D.=0.45 at the highest level; 2) The 30-item multiple-choice achievement test with 4 choices has an IOC value from 0.60 to 1.00, a difficulty value (P) from 0.20 to 0.77, a Brennan discrimination power (B) from 0.41 to 0.77, and a reliability value of the entire Lovett's method of 0.86; 3) The assessment of the ability to receive pass football in futsal has the highest level of suitability ($\bar{X}=4.69$, S.D.=0.45), and a reliability value of the entire Cronbach's alpha method = 0.78. The statistics used are mean ($\bar{X}$), standard deviation (S.D.), and t-test.

The research results found that

1. The learning achievement of the grade 6 primary school students using active learning management after learning was significantly higher than before learning at the .01 level, and the learning achievement after learning was significantly higher than the 75% criterion at the .01 level.

2. The score of the ability to receive and pass the football in futsal was significantly higher than the 75% criterion at the .01 level.

Keywords: Active learning management, Learning achievement, The ability to receive and pass the football in futsal

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 การจัดการเรียนรู้ด้านสุขภาพ จึงมีเป้าหมายเพื่อการดำรงสุขภาพ การสร้างเสริม สุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน สุขศึกษาจึงมุ่งเน้นให้ ผู้เรียนได้พัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้เจตคติคุณธรรม ค่านิยม และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพควบคู่ไปด้วยกัน ส่วนพลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม และกีฬา เป็นเครื่องมือในการพัฒนา โดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้งสมรรถภาพเพื่อสุขภาพและกีฬา และวิชาพลศึกษาเป็นเนื้อหาที่อยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยพลศึกษาเป็นวิชาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกายจิตใจ อารมณ์ สติปัญญา และสังคม ด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา โดยกิจกรรมเหล่านั้นได้รับการคัดสรรมาเป็นอย่างดีแล้วดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) ได้กล่าวไว้ว่า วิชาพลศึกษาเป็นวิชาหนึ่งที่มีความสำคัญ ในการที่จะพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่สมบูรณ์ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และได้มีการบรรจุไว้ในหลักสูตรของโรงเรียนทุกระดับชั้นและเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปแล้วว่า กิจกรรมพลศึกษาเป็นกิจกรรมที่ใช้ร่างกายเป็นสื่อในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ และมีผลต่อการพัฒนาทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา กิจกรรมพลศึกษามีส่วนในการตอบสนองความต้องการของเด็กในการเคลื่อนไหว รวมทั้งการประสานสัมพันธ์ของอวัยวะและการทรงตัวช่วยให้เด็กเกิดความมั่นใจในการเคลื่อนไหว ซึ่งจะส่งผลถึงบุคลิกภาพของเด็กอีกทั้งยังสามารถปลูกฝังความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้จักการให้อภัย มีคุณธรรม มีความเอื้อเฟื้อ และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข อันจะนำไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองของสังคมคุณลักษณะ

เหล่านี้สามารถเกิดขึ้นได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมในชั่วโมงพลศึกษาในโรงเรียน ซึ่งควรต้องเริ่มต้นในวัยเด็ก ก่อนช่วงชีวิตอื่นเพราะเด็กอยู่ในวัยที่สอนง่ายรับรู้และเรียนรู้ได้เร็วเด็กที่มีพื้นฐานดีจะเป็นผู้ใหญ่ที่มีประสิทธิภาพต่อไป สอดคล้องกับแนวคิดของ ทิศนา ขัมมณี (2560) ได้กล่าวไว้ว่าการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เคลื่อนไหวร่างกายซึ่งก็หมายถึงการจัดกิจกรรมที่มีลักษณะหลากหลายเอื้ออำนวยให้ผู้เรียนได้เคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความร่วมมือในการเรียนรู้มีความกระฉับกระเฉง ตื่นตัวไวต่อการรับรู้ข้อมูลข่าวสารและพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

ประพันธ์ เปรมศรี และไมตรี กุลบุตร (2548) กล่าวว่าฟุตบอลเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมในหมู่ของประชาชนคนไทยทั่วไปเป็นอย่างมาก และเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมทั่วโลก เนื่องจากฟุตบอลเป็นกีฬาที่มีความสนุกสนาน ตื่นเต้นเร้าใจ ซึ่งถือว่าเป็นกีฬาที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนในระดับประถมศึกษา และกีฬาฟุตบอลก็ต้องใช้ทักษะในการเล่นอย่างถูกต้อง จึงจะเป็นการพัฒนาทักษะการเล่นให้ดีขึ้น ทำให้นักเรียนมีความรู้ในเรื่องกีฬาฟุตบอล เข้าใจในกฎ กติกาการแข่งขันมากยิ่งขึ้น สามารถนำทักษะที่ได้เรียนรู้ไปใช้แข่งขันในระดับที่สูงขึ้นไป ตลอดจนมีความพึงพอใจที่ดี และเห็นความสำคัญของกีฬาฟุตบอล

พงษ์พันธ์ สุนทรลิต (2561) กล่าวว่าการเล่นกีฬาฟุตบอลให้เกิดประสิทธิภาพ ผู้เล่นจะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะพื้นฐานหลายๆ ด้าน เช่น การเคลื่อนไหวเบื้องต้น การสร้างความคุ้นเคยกับลูกฟุตบอล การหยุด การบังคับลูกฟุตบอล การเลี้ยงลูกฟุตบอล หรือการรับการส่งลูกฟุตบอล ซึ่งทักษะเหล่านี้ต้องอาศัยการฝึกฝนซ้ำ ๆ ให้เกิดความชำนาญเพื่อเป็นการพัฒนาไปสู่ทักษะที่สูงขึ้นไปอย่างต่อเนื่อง

เกียรติศักดิ์ เสนาเมือง (2561) กล่าวว่า ปัจจุบันนี้เด็กและเยาวชนไทยเป็นจำนวนมากที่อยากเป็นนักฟุตบอลอาชีพหรือการเป็นนักฟุตบอลทีมชาติไทย อาจเรียกได้ว่าเป็นความฝันสูงสุดของนักฟุตบอลทุกคน อย่างไรก็ตามการที่จะก้าวไปเป็นนักฟุตบอลระดับมืออาชีพได้สำเร็จจำเป็นต้องมีการฝึกทักษะพื้นฐานการเล่นฟุตบอลตั้งแต่เด็กโดยเฉพาะการเลี้ยงลูกฟุตบอล การรับ-

ส่งลูกฟุตบอล การโหม่งและการยิงประตู เด็กและเยาวชนควรฝึกฝนทักษะเหล่านี้ให้เกิดความชำนาญ เพราะถือเป็นทักษะที่สำคัญมากต่อการเล่นฟุตบอล นอกจากจะให้ประโยชน์แก่บุคคลทั่วไปในด้านสุขภาพ ร่างกาย จิตใจ ทักษะคิด สังคม และสติปัญญาแล้ว ยังมีประโยชน์ที่เป็นผลพลอยได้นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว เช่น การมีงานทำชื่อเสียง เกียรติยศ เงินเดือน เงินจากผู้ให้การสนับสนุน ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งสำคัญกับตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ ซึ่งสอดคล้องกับ อุทัย สงวนพงศ์ (2550) ที่กล่าวว่า สำหรับผู้เล่นที่มีทักษะฟุตบอลที่ดีย่อมมีโอกาสได้รับคัดเลือกให้เป็นตัวแทนของชาติ โรงเรียน สถาบัน สโมสร เพื่อเข้าร่วมแข่งขันกับชาติอื่นหรือทีมอื่นๆ ซึ่งนอกจากจะเป็นการประกาศเกียรติคุณสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ โรงเรียน สโมสรและวงศ์ตระกูลแล้วยังเป็นหนทางที่ทำให้คนรู้จักเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงทางหนึ่งด้วย

เนื่องจากทักษะความสามารถในการรับส่งลูกฟุตบอลในกีฬาฟุตบอลของนักเรียนโรงเรียนบ้านขามเฒ่ามีประสิทธิภาพค่อนข้างต่ำ ผู้วิจัยได้เล็งเห็นความสำคัญของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ซึ่งเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะความสามารถในการรับส่งลูกฟุตบอลในกีฬาฟุตบอลที่สูงขึ้น เพราะมีขั้นตอนการสอนที่น่าสนใจและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อันประกอบด้วย การเตรียมพร้อมเพื่อการเรียนรู้ กระบวนการคิด การนำเสนอผลงาน การสรุปองค์ความรู้ การนำไปใช้ และการประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ จันทร ดิยะวงศ์ (2562) เรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเชิงรุกที่ผู้เรียนลงมือปฏิบัติที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกระบวนการทางคณิตศาสตร์ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และจากการสังเกตพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีทักษะการรับส่งลูกฟุตบอลอยู่ในระดับต่ำ ผลการเรียนเฉลี่ยในภาพรวมของนักเรียนในรายวิชานี้ไม่ถึงร้อยละ 70 ส่งผลให้ความสามารถในการต่อยอดในทักษะที่สูงขึ้นเป็นไปได้ยาก ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำรูปแบบการสอนเชิงรุกนี้ไปประยุกต์ สังเคราะห์ กับผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง และทำการวิจัยเรื่อง การรับส่งลูกฟุตบอลใน

กีฬาฟุตบอล เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น ซึ่งจะส่งผลนักเรียนสามารถพัฒนาทักษะในการเล่นกีฬาฟุตบอลให้สูงขึ้นได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการรับส่งลูกฟุตบอลในกีฬาฟุตบอลจากการจัดการเรียนรู้เชิงรุกกับเกณฑ์ 75%

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้รูปแบบการวิจัยแบบ One group pretest-posttest design ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านไผ่ อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 22 คน และ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านขามเฒ่า อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 12 คน รวมทั้งสิ้น 34 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านขามเฒ่า อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 12 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น (Independent variable)

การจัดการเรียนรู้เชิงรุก

ตัวแปรตาม (Dependent variables)

- 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก
- 2) ทักษะความสามารถในการรับส่งลูกฟุตบอลในกีฬาฟุตบอล ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

เนื้อหาที่ใช้ในการทำวิจัย

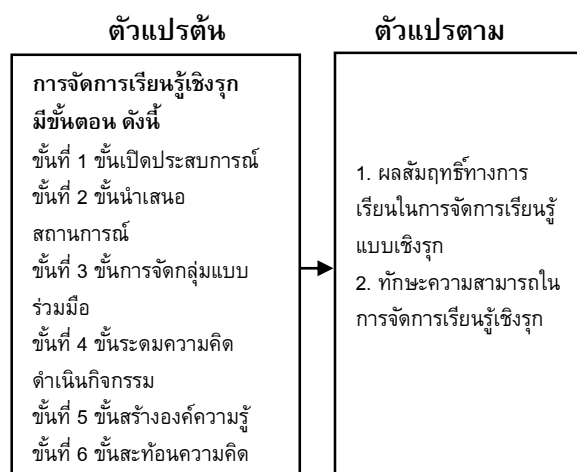
เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นเนื้อหาในรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องทักษะการรับส่งลูกฟุตบอลในกีฬาฟุตบอล ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยออกแบบการจัดการเรียนเรียนรู้เชิงรุก ให้เหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 รวมใช้เวลา 15 ชั่วโมง

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการรับส่งลูกฟุตบอลในกีฬาฟุตบอล ดังนี้

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ทักษะความสามารถในการรับส่งลูกฟุตบอลในกีฬาฟุตบอลของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก สูงกว่าเกณฑ์ 75%

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้รูปแบบการวิจัยแบบ One group pretest-posttest design

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เรื่อง การรับส่งลูกฟุตบอลในกีฬาฟุตซอล ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ที่ผ่านการประเมินความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.69$, S.D. = 0.45) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การรับส่งลูกฟุตบอลในกีฬาฟุตซอลก่อนเรียน และหลังเรียน เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน จำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 ถึง 1.00 มีค่าความยาก (P) ตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.77 มีค่าอำนาจจำแนก (B) ตั้งแต่ 0.41 ถึง 0.77 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.86

3. แบบประเมินความสามารถ ในการรับส่งลูกฟุตบอลในกีฬาฟุตซอล มีค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีของแอลฟาครอนบาค = 0.78 (Cronbach, 1990)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ซึ่งผู้วิจัยมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. จัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ไปยังโรงเรียนบ้านขามเฒ่า และโรงเรียนบ้านไผ อำเภอนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี เพื่อกำหนด วัน เวลา ในการขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล

2. จัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์สำหรับผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อประเมินหาความเหมาะสมของ แผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ความสอดคล้องของข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับ จุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) และความเหมาะสมของแบบวัดความสามารถในการรับส่งลูกฟุตบอลในกีฬาฟุตซอล

3. ดำเนินการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เรื่องการรับส่งลูกฟุตบอลในกีฬาฟุตซอลกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านขามเฒ่า

อำเภอนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี จำนวน 12 คน และโรงเรียนบ้านไผ อำเภอนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี จำนวน 22 คน ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โดยแบ่งเป็น 7 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ชี้แจงจุดประสงค์ ข้อตกลงในการเรียนการสอนให้กับนักเรียนทั้งชั้น

ขั้นที่ 2 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ขั้นที่ 3 ทบทวนความรู้เดิม เรื่องการรับส่งลูกฟุตบอลในกีฬาฟุตซอล

ขั้นที่ 4 แบ่งกลุ่มนักเรียนตามหลักการเรียนรู้เชิงรุกแบบคณะความสามารถ

ขั้นที่ 5 ปฏิบัติการสอนโดยผู้สอน ตามแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ร่วมกับแบบวัดความสามารถในการรับ-ส่งลูกฟุตบอลในกีฬาฟุตซอล

ขั้นที่ 6 ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) เมื่อสิ้นสุดการทำกิจกรรมกลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน

ขั้นที่ 6 นำข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างไปวิเคราะห์หาค่า t (t-test) ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ใช้ t-test

2. เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนกับคะแนนเกณฑ์ 75% โดยใช้ค่าสถิติ t-test

3. เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการรับส่งลูกฟุตบอลในกีฬาฟุตซอลกับเกณฑ์ 75% โดยใช้ค่าสถิติ t-test

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ก่อนเรียนและหลังเรียน มีรายละเอียดดังตาราง 1 ต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จากการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

คะแนน	$\bar{X}$	S.D.	คะแนนเดิม	n	df	t	p - value
ก่อนเรียน	7.42	1.16	30	12	11	43.23**	.000
หลังเรียน	25.17	1.40	30	12	11		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01, $t_{(01,11)} = 2.72$

จากตาราง 1 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ทักษะการรับส่งลูกฟุตบอลในกีฬาฟุตบอลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 7.42 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.16 และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 25.17 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.40 ค่า t เท่ากับ 43.23 เมื่อเทียบกับตาราง พบว่า ค่า t เท่ากับ 2.72 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการรับส่งลูกฟุตบอลในกีฬาฟุตบอลจากการจัดการเรียนรู้เชิงรุกกับเกณฑ์ 75% มีรายละเอียดดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการรับส่งลูกฟุตบอลในกีฬาฟุตบอลของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จากการจัดการเรียนรู้เชิงรุกกับคะแนนเกณฑ์ 75%

คะแนน	$\bar{X}$	คะแนนเกณฑ์ 75%	n	df	t	p - value
20	18.08	15	12	11	4.40**	.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01, $t_{(01,11)} = 2.72$

จากตาราง 2 พบว่าคะแนนความสามารถในการรับส่งลูกฟุตบอลในกีฬาฟุตบอล ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุกสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 18.08 เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ระดับคะแนนทักษะความสามารถกับคะแนนเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยใช้สูตรค่า

ที่ (t-test) พบว่า ค่า t เท่ากับ 4.40 เมื่อเทียบกับตาราง พบว่า t ตาราง (2.72) เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ทักษะการรับส่งลูกฟุตบอลในกีฬาฟุตบอล ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ 75% อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

2. คะแนนความสามารถในการรับส่งลูกฟุตบอลในกีฬาฟุตบอล ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก สูงกว่าเกณฑ์ 75% อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

อภิปรายผล

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และคะแนนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ 75% อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เพราะมีการใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก 6 ขั้น ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นเปิดประสบการณ์เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน โดยการตั้งคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับการรับส่งลูกฟุตบอลในกีฬาฟุตบอลว่ามีวิธีการอย่างไร จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้นและทบทวนความรู้เดิมโดยการใช้สื่อต่างๆ ประกอบและแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบ ขั้นที่ 2 นำเสนอสถานการณ์ คือผู้สอนกำหนดสถานการณ์ในการเล่นกีฬาฟุตบอล การรับส่งลูกฟุตบอล และตั้งสถานการณ์นั้นสามารถเปิดประสบการณ์ความรู้เชื่อมโยงประสบการณ์เดิมเป็นขั้นการสร้างกติกาคือเงื่อนไขการนำไปสู่การคิดต่อไป โดยขั้นนี้จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัย ขั้นที่ 3 ขั้นการจัดกลุ่มแบบร่วมมือ โดยใช้ความรู้เดิมของนักเรียนได้เรียน

ร่วมกันแบ่งเป็นกลุ่มเล็กๆ กลุ่มละ 4-5 คน แต่ละกลุ่มใช้การแบ่งกลุ่มโดยความสามารถของนักเรียน ขั้นที่ 4 ขั้นระดมความคิดดำเนินกิจกรรม ครูให้แนวทางในการฝึกการรับส่งลูกฟุตบอลในกีฬาฟุตบอล และนักเรียนแต่ละกลุ่มลงมือฝึกปฏิบัติช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งนักเรียนแต่ละกลุ่มได้ร่วมกันลงมือคิด วิเคราะห์ หรือร่วมกันแก้ปัญหา ขั้นที่ 5 ขั้นสร้างองค์ความรู้ เมื่อฝึกปฏิบัติครบถ้วนแล้ว นำข้อมูลที่ได้มาสรุปองค์ความรู้เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนออกมานำเสนอแนวคิดของตนเองหรือแนวคิดของ รวมทั้งได้แลกเปลี่ยนข้อแตกต่างเปรียบเทียบความเหมือนและแตกต่างระหว่างกลุ่ม ขั้นที่ 6 ขั้นสะท้อนความคิด ให้นักเรียนนำเสนอการสรุปของข้อมูล ที่ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง การรับส่งลูกฟุตบอลในกีฬาฟุตบอล นำเสนอหน้าชั้นเรียน โดยมีครูผู้สอนและนักเรียนเป็นผู้วิพากษ์ร่วมกัน จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ยังได้บูรณาการวิธีของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative learning) ของ Johnson et al. (2000) ที่กล่าวว่า องค์ประกอบพื้นฐานของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ คือ ผลผลิตมากกว่าการแข่งขัน และการเรียนเป็นรายบุคคล มีลักษณะดังนี้ 1) ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกทำอะไรทำด้วยกัน ทุกคนทำงานเพื่อเป้าหมายเดียวกัน และการทำงานของแต่ละคนเป็นผลงานของกลุ่ม 2) การปฏิสัมพันธ์โดยตรงของสมาชิก คือ หันหน้าเข้าหากันเพื่อแก้ไขปัญหาสอนความรู้ให้สมาชิกในกลุ่ม ตรวจสอบความเข้าใจให้ถูกต้องตรงกัน อภิปรายปัญหาเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 3) การรับผิดชอบและตอบสนองของรายบุคคล สิ่งที่นักเรียนทำร่วมกัน นักเรียนต้องรับผิดชอบต่อผลการเรียนของเพื่อนสมาชิก สมาชิกทุกคนในกลุ่มจะรู้ว่าใครต้องการความช่วยเหลือ 4) ทักษะทางมนุษยสัมพันธ์และการทำงานเป็นกลุ่ม การทำงานร่วมกันจะเสริมสร้างความสามารถได้ดีกว่าทำงานคนเดียว มีภาวะผู้นำ การตัดสินใจ ความจริงใจ การสื่อสาร และ 5) กระบวนการกลุ่มเกิดขึ้นเมื่อสมาชิกมีการอภิปรายถึงการทำงานอย่างไรให้บรรลุเป้าหมาย มีกระบวนการ หน้าที่ และบทบาทที่ชัดเจนเพื่อให้สมาชิกทราบว่สิ่งใดเป็นประโยชน์ต่อความสำเร็จในการทำงานกลุ่ม และตัดสินใจเกี่ยวกับพฤติกรรมการณ์

ทำงานว่าพฤติกรรมใดควรดำเนินต่อไปพฤติกรรมใดต้องเปลี่ยนแปลง

สรุปได้ว่า องค์ประกอบพื้นฐานของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ นั้น สมาชิกต้องมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันในการที่จะช่วยให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการทำงานของสมาชิกดำเนินไปด้วยดีเพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้น ครูผู้สอนจะต้องพยายามจัดกิจกรรม ให้ได้ครบทั้ง 5 องค์ประกอบพื้นฐานของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยการเรียนแบบร่วมมือนี้ยังส่งผลต่อทักษะการส่งบอลด้วยข้างเท่าด้านในของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เป็นเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน ของสมหมาย อินทะโชติ (2564) ที่พบว่าค่าเฉลี่ยทักษะการส่งลูกฟุตบอลในภาพรวมเป็นร้อยละ 7.11 นอกจากนี้การเรียนแบบร่วมมือยังได้มีการเรียนเป็นกลุ่มที่ความสามารถแบบเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่านักเรียนมีทักษะพื้นฐานด้านกีฬาฟุตบอลหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้ได้สอดคล้องกับ อนันต์ นวลไหม (2562) ที่ได้ทำการศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เรื่องโครงสร้างและ หน้าที่ของเซลล์ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 40 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนสตรีรัตนบุรี จังหวัด นนทบุรี ผลพบว่า นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และตรงกับ สุภา วัชรสุขุม (2560) ที่ได้ค้นคว้าวิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนแบบใฝ่รู้ (Active Learning) ที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ของนักศึกษาจำนวน 32 คน ที่พบว่า ผลการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 23.68 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 32.84 และเหมือนกับ ไวยาทยา ชมภูแสน (2563) ทำวิจัยเรื่องผลของการจัดการเรียนการสอนเชิงรุกต่อความสามารถ

ในการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา สุขศึกษาและพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบูรพา จังหวัดชลบุรี ภาคเรียน ที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ที่ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบ กลุ่ม (Cluster random sampling) จำนวน 31 คน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนสุขศึกษา และพลศึกษาเชิงรุกหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการวิจัย ไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นฤชล อรชรและคณะ (2561) ที่ทำการศึกษาผลของโปรแกรมการฝึกเกมสนาม เล็กที่มีต่อความสามารถในการรับ-ส่งลูกฟุตบอลของ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โดยคะแนนความสามารถ การรับส่งลูกฟุตบอลของก่อนฝึกและหลังการฝึกแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ผลงานวิจัยครั้งนี้ตรงกับผลงานวิจัยต่างประเทศ ของ Sokolove and Blunck. (2008) จาก มหาวิทยาลัย แมรีแลนด์ ได้ศึกษาการจัดการเรียนการสอน วิทยาศาสตร์เชิงรุกโดยเปรียบเทียบ วิธีสอนแบบดั้งเดิม ในวิชาชีววิทยา วัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อให้การจัดการ เรียนการสอน วิทยาศาสตร์ในห้องเรียนที่ใหญ่มีความ ตื่นเต้น สนุกสนาน และสามารถดึงความสนใจของ นักเรียนให้เกิดความกระตือรือร้น และเพื่อเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ระหว่างการจัดการ เรียนการสอนวิทยาศาสตร์เชิงรุกกับวิธีการสอนแบบ ดั้งเดิม ผลการศึกษา พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการ จัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์เชิงรุกมีคะแนนเฉลี่ย สะสมสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบดั้งเดิมอย่าง มีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ทั้งนี้ นักเรียนเกิดแรงกระตุ้นให้ เกิดความสนใจอยากรู้ และมีความตั้งใจเรียนเพิ่มขึ้นเมื่อ จัดการเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบเชิงรุก

2. คะแนนความสามารถในการรับส่งลูกฟุตบอล ในกีฬาฟุตบอลสูงกว่าเกณฑ์ 75% อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 ที่เป็นเช่นนี้เพราะการรับส่งลูก ฟุตบอล มีเกณฑ์การให้คะแนนที่ชัดเจนและวัดการลงมือ ปฏิบัติได้จริงและมีประสิทธิภาพ ใน 4 ประเด็นหลักได้แก่ 1) การรับลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน 2) การรับลูกฟุตบอล

ด้วยฝ่าเท้า 3) การรับ-ส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้าน ในแบบสลับและ 4) การรับลูกฟุตบอลด้วยอก โดย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชารทิพย์ ชวนา (2562) ทำวิจัย เรื่องรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อพัฒนาทักษะ การจัดการเรียนรู้กับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา คณะ ศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตลำปาง จำนวน 60 คน พบว่ามีคะแนนทักษะการปฏิบัติ 24.52 (80.54%)

งานวิจัยในครั้งนี้ได้ความรู้ใหม่และนวัตกรรม คือ การจัดกระบวนการเรียนรู้เชิงรุก ที่มีการสังเคราะห์ ความรู้จากงานวิจัยต่างๆ ในด้านการจัดการเรียนรู้ ที่ลงมือปฏิบัติของนักวิจัยที่ผ่านมาสังเคราะห์ และบูรณาการจากรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ และการเรียนเป็นกลุ่มที่แต่ละความสามารถแบบเพื่อนช่วย เพื่อน สิ่งที่ได้จากการประยุกต์ สังเคราะห์บูรณาการนี้ ได้เกิดขึ้นการเรียนการสอน 6 ชั้น ดังนี้ ชั้นที่ 1 ชั้นเปิด ประสบการณ์ ชั้นที่ 2 ชั้นนำเสนอสถานการณ์ ชั้นที่ 3 ชั้นการจัดกลุ่มแบบร่วมมือ ชั้นที่ 4 ชั้นระดมความคิด ดำเนินกิจกรรม ชั้นที่ 5 ชั้นสร้างองค์ความรู้และชั้นที่ 6 ชั้นสะท้อนความคิด โดยวิธีการสอนลงมือปฏิบัตินี้ เป็น วิธีการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่นักเรียนได้ ลงมือคิดเป็น ทำเป็นและแก้ปัญหาเป็น ซึ่งตรงกับ หลักสูตรแกนการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ทั้ง 8 สารการเรียนรู้ โดยใช้ กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ เน้นกระบวนการสร้างความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการทางสังคม กระบวนการปฏิบัติ ลงมือทำจริง ซึ่งกระบวนการเหล่านี้จะเป็นแนวทางให้ผู้เรียนได้รับการ ฝึกฝนให้พัฒนา เกิดการเรียนรู้ได้ดี และการประกัน คุณภาพการศึกษาแนวใหม่ในปัจจุบันใช้วิถิเกณฑ์ คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (Education criteria for performance excellence) ที่มี ทั้งหมด 7 หมวด ได้แก่ 1) การนำองค์กร 2) กลยุทธ์ 3) ลูกค้า 4) การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ 5) บุคลากร 6) การปฏิบัติการ 7) การมุ่งสร้างนวัตกรรม ที่เป็นการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best practice) ซึ่งการ

จัดการเรียนรู้ (Active learning) เป็นนวัตกรรมหนึ่งที่ทำให้เกิดประเด็นดังกล่าว มีความทันสมัย มีประโยชน์และประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัยในครั้งนี้

1.1 ควรกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้การทำงานเป็นกลุ่มและสามารถอภิปรายผลงานได้

1.2 ควรมี วิดีโอ ที่ประกอบการฝึกปฏิบัติที่นักเรียนสามารถนำไปศึกษาและทำตามได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะในวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการเปรียบเทียบรูปแบบการสอนกับกลุ่มเรียนปกติ

2.2 นอกจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแล้วควรศึกษาตัวแปรตามด้านกระบวนการ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้วย

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และมาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัดฯ (ฉบับปรับปรุง 2560)*. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

เกียรติศักดิ์ เสนาเมือง. (2561). *सानฝันเยาวชนไทยเล่นฟุตบอลได้ไปอังกฤษ*. <https://shorturl.asia/ORKC5>

กองยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา. (2567). *เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ ฉบับปี 2567-2570*. สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม.

จันทร์ ดิยะวงศ์. (2562). การจัดการกิจกรรมการสอนที่ผู้เรียนลงมือปฏิบัติที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกระบวนการทางคณิตศาสตร์ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. *วารสารการจัดการความรู้*

สู่การปฏิบัติที่เป็นเลิศ วิทยาลัยนครราชสีมา, 1(1).

นฤชล อรชร และคณะ. (2561). *ผลของโปรแกรมการฝึกเกมสนามเล็กที่มีต่อ ความสามารถในการรับส่งลูกฟุตบอลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*.

ทิตนา แคมมณี. (2560). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 8). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธารทิพย์ ขั้วนา. (2562). การวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตลำปาง. *วารสารมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 38(2), 108-118.

ประพันธ์ เปรมศรี และไมตรี กุลบุตร. (2548). *ประวัติและการตัดสินใจฟุตซอล*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พงษ์พันธ์ สุนทรลิต. (2561). *ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล*. สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี.

วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2548). *ปรัชญา หลักการ วิธีสอน และการวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไวยยา ชมภูแสน. (2563). *ผลของการจัดการเรียนการสอนเชิงรุกต่อความสามารถในการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. มหาวิทยาลัยบูรพา คณะศึกษาศาสตร์.

สมหมาย อินทะโชติ. (2564). *ทักษะการส่งบอลด้วยข้างเท้าด้านในของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน*. กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาโรงเรียนแคมป์สนวิทยาคม.

สุภา วัชรสุขุม. (2560). *ผลการจัดการเรียนแบบใฝ่รู้ (Active Learning) ที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจใน*

การเรียนรู้ของนักศึกษา หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาไทย. คณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

อนันต์ นวลไหม. (2562). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
เชิงรุกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การทำงานเป็น
ทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง
โครงสร้างและหน้าที่เซลล์. [วิทยานิพนธ์ปริญญา
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์
ศึกษา]. มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

อุทัย สงวนพงศ์. (2550). สนุกกับฟุตบอล 2. สำนักพิมพ์
บริษัท พัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.) จำกัด.

Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological
testing. (5th ed.)*. Harper Collins Publishers.

Johnson, D. W., Johnson, R. T., & Stanne, M. B. (2000).
Cooperative learning methods: A meta-analysis.
University of Minnesota.

Sokolove, P.G., & Blunck, S.M. (2008). *Modeling best
practices: Active learning vs. traditional lecture
approach in introductory college biology*.
<http://userpages.umbc.edu/blunck/pdf>.